

بررسی میزان پایداری دمایی واکسن سرخک تولید شده با سویه AIK-C

محمد شایسته پور¹، محمد کاظم شاه کرمی²، عباس شفیع³، محمد تقویان²، راضیه کمالی جمیل¹، فاطمه اثنی عشری²، اشرف محمدی⁴، رضا شهبازی¹

- 1- کارشناس ارشد ویروس شناسی، گروه واکسن های ویروسی پزشکی، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی کرج، کرج، ایران
- 2- مربی، گروه واکسن های ویروسی پزشکی، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی کرج، کرج، ایران
- 3- استاد، گروه واکسن های ویروسی پزشکی، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی کرج، کرج، ایران
- 4- استادیار، گروه واکسن های ویروسی پزشکی، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی کرج، کرج، ایران

تاریخ دریافت: 90/6/7 تاریخ پذیرش: 90/8/18

چکیده

زمینه و هدف: با توجه به حساسیت ویروس سرخک به دما و نور، حفظ پایداری آن در واکسن زنده بسیار با اهمیت است. هدف این تحقیق، بررسی پایداری واکسن سرخک تولید شده با سویه AIK-C می باشد.

مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی، 3 ویال واکسن لیوفیلیز به مدت 1 هفته در دمای 37 درجه سانتی گراد نگهداری و میزان پایداری آن به روش آزمون تسریع شده بررسی گردید. هم چنین واکسن محلول شده در دماهای 4، 25 و 37 درجه سانتی گراد نگهداری و در زمان های 0، 4، 8، 12 و 16 ساعت پس از محلول کردن، میزان باقیمانده ویروس عفونی به روش میکروتیتراسیون با محاسبه $CCID_{50}$ ارزیابی شد. بر اساس آنالیز رگرسیون خطی، نیمه عمر واکسن محلول شده سرخک، محاسبه گردید.

یافته ها: وقتی واکسن محلول شده در دماهای 4، 25 و 37 درجه سانتی گراد نگهداری شد کاهش تیتر واکسن به ترتیب $0/05$ ، $0/1$ و $0/2$ $Log_{10} CCID_{50}$ در ساعت بود. هم چنین نیمه عمر این واکسن در دماهای مذکور، به ترتیب $5/31$ ، $2/61$ و $1/36$ ساعت بود.

نتیجه گیری: میزان کاهش تیتر واکسن سرخک تهیه شده با سویه AIK-C پس از نگهداری در دمای 37 درجه سانتی گراد به مدت یک هفته $log 0/33$ بود در حالی که برای واکسن های تجاری Mevilin-L، Attenuvax، Edmonston- Zagreb و Rimevax، به ترتیب $0/7$ ، $0/7$ ، 1 و $0/78$ گزارش شده است. واکسن لیوفیلیز و محلول شده حاوی سویه AIK-C در مقایسه با سویه های ادمونستون ب، شوارتز، بکن کام و لیننگراد پایدارتر است در حالی که در حالت محلول شده و در دمای 37 درجه سانتی گراد میزان پایداری مشابه سویه موراتن دارد.

واژگان کلیدی: نیمه عمر، سرخک، واکسن، تیتر ویروس

*نویسنده مسئول: بخش واکسن های ویروسی پزشکی، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی کرج، ایران

Email: abbas.shafyi@gmail.com

مقدمه

سرخک یک بیماری ویروسی واگیردار می‌باشد که میزان مرگ و میر ناشی از آن در فاصله سال‌های 2000 تا 2008 به میزان 78 درصد کاهش یافته است (1). ریشه کنی این بیماری یکی از اهداف مهم سازمان بهداشت جهانی است. در راستای تحقق این هدف، استفاده از واکسیناسیون، بهترین و کاربردی‌ترین روش می‌باشد (2). با توجه به حساسیت ویروس سرخک به دما و نور، حفظ پایداری آن در واکسن زنده بسیار مهم و در کیفیت واکسن‌های تولیدی تاثیرگذار می‌باشد (3). بر اساس توصیه سازمان بهداشت جهانی، واکسن زنده سرخک از نظر پایداری دمایی باید دارای دو شرط باشد: اول این که پس از نگهداری واکسن لیوفیلیز به مدت 1 هفته در دمای 37 درجه سانتی‌گراد حداقل 1000 پارتیکل عفونی زنده در هر دوز واکسن وجود داشته باشد و دوم این که میزان افت تیترا واکسن در پایان روز هفتم نگهداری در 37 درجه سانتی‌گراد کمتر از $50 \text{ cell} / \text{CCID}_{50}$ (dose / culture infective dose 10^1 باشد) (4). رطوبت نهایی واکسن پس از لیوفیلیزاسیون، ترکیب پایدارکننده موجود در واکسن، سویه واکسن و شرایط نگهداری از جمله عواملی هستند که در پایداری دمایی واکسن موثر می‌باشند (5، 6).

ادمونستون B اولین سویه تخفیف حدت یافته ویروس سرخک بود که در سال 1963 در تولید واکسن مورد استفاده قرار گرفت (7). به دنبال آن سویه‌های واکسینال دیگری از طریق پاساژهای متوالی در کشت سلولی حاصل شد. بکن کام، شانگ‌های، لنینگراد، ادمونستون زاگرب، شوارتز، موراتن و AIK-C از جمله مهم‌ترین سویه‌های واکسن سرخک هستند (3). AIK-C سویه تخفیف حدت یافته‌ای است که از سویه بیماری‌زای ادمونستون آمریکا با همکاری موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی ایران و موسسه کیتازاتو ژاپن تهیه شده است (8). سویه‌های مختلف از نظر ایمن‌زایی، عوارض پس از واکسیناسیون و پایداری دمایی متفاوت هستند بنابر این کیفیت واکسن‌های تولیدی با سویه‌های مذکور یکسان نیست (3).

اگرچه در زمینه پایداری دمایی سویه‌های شوارتز، موراتن، L16، بکن کام و سویه وحشی، تحقیقاتی صورت گرفته و پایداری این واکسن‌ها با یکدیگر مقایسه شده‌اند (4)، اما اطلاعاتی در زمینه پایداری سویه AIK-C که از سال 1976 در ژاپن مورد استفاده قرار گرفته و در حال حاضر سویه واکسن مصرفی در ایران می‌باشد، منتشر نشده است (3، 10). بررسی دقیق میزان پایداری دمایی این سویه واکسینال، اطلاعات مفیدی را در مورد پایداری واکسن مصرفی در ایران به دست می‌دهد. حساسیت ویروس سرخک به عواملی از قبیل دما و نور، ضرورت توجه ویژه به شرایط خاص در حمل و نگهداری این واکسن را موجب می‌گردد. با توجه به گستردگی کشور ایران و تنوع شرایط اقلیمی در شهرها و روستاهای مختلف، در صورت عدم رعایت زنجیره سرد، کارایی واکسن کاهش خواهد یافت. با توجه به امکانات و شرایط متفاوت مراکز بهداشتی درمانی شهرها و روستاهای ایران، حفظ 100 درصد پایداری ویروس موجود در واکسن و متعاقب آن ایمن‌زایی موثر ناشی از آن امری مهم و البته دشوار می‌باشد. لذا آگاهی کامل از جزئیات پایداری دمایی سویه واکسن ارزشمند خواهد بود. بیشتر تحقیقات صورت گرفته در زمینه پایداری واکسن‌ها، به بررسی پایداری واکسن در حالت لیوفیلیز پرداخته است و اطلاعات کمی در مورد پایداری دمایی واکسن‌ها پس از محلول کردن آنها در دسترس است (11). واکسن 10 دوزی سرخک پس از محلول شدن به دلیل استفاده برای 10 نفر، برای مدتی در حالت محلول شده نگهداری می‌شود. بر اساس توصیه سازمان بهداشت جهانی و شرکت‌های سازنده واکسن‌ها، ویال‌های محلول شده را فقط می‌توان به مدت 8-6 ساعت در دمای 4 درجه سانتی‌گراد نگهداری کرد زیرا پس از محلول سازی تیترا واکسن به سرعت افت کرده و احتمال آلودگی آن نیز بیشتر می‌شود (12). در این پژوهش سعی بر آن است تا علاوه بر بررسی پایداری واکسن سرخک (سویه AIK-C) در حالت لیوفیلیز، میزان پایداری دمایی آن در طول چند ساعت پس از محلول کردن نیز سنجیده شود.

مواد و روش ها

در این مطالعه تجربی، جهت کشت سویه AIK-C سرخک، سلول‌های دیپلوئید انسانی (MRC-5) در فلاسک کشت سلولی به صورت تک لایه ای کشت داده شد. سپس سلول‌ها توسط محیط 199 (شرکت سیگما) چند بار شستشو داده شده و سویه AIK-C ویروس سرخک با MOI (Multiplicity of Infection) 1 به 10 به سلول‌ها اضافه شد. فلاسک‌ها در محیط تاریک و دمای 33 درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. با مشاهده حدود هفتاد درصد اثرات سایتوپاتیکی (cytopathic effect- CPE)، در روز هشتم پس از تلقیح، فلاسک‌ها به مدت 12 ساعت در دمای 4 درجه سانتی‌گراد قرار گرفت. سپس ویروس برداشت شد و تا زمان مصرف در دمای 70- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد.

لازم به ذکر است به دلیل این که ویروس به همراه سلول‌های دیپلوئید برداشت شد برای جداسازی بقایای سلولی قبل از تهیه بالک، ویروس برداشتی به مدت 30 دقیقه در دمای 4 درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ شد.

تهیه بالک واکسن و لیو فیلینزاسیون

ویروس‌های برداشت شده به نسبت مساوی (1:1) با پایدارکننده مخلوط شد و جهت تعیین میزان تیترو ویروس زنده قبل از لیو فیلینزاسیون، نمونه برداری گردید. پس از سانتریفیوژ کردن، بالک تهیه شده در ویال‌های شیشه‌ای تیره رنگ تقسیم شد. ویال‌های واکسن در دمای 50- درجه سانتی‌گراد درون لیو فیلینزاتور بارگذاری شد و توسط یک برنامه 48 ساعته لیو فیلینز گردید. در پایان، واکسن‌ها به وسیله پوشش آلومینیومی پوشانده شده و تا زمان استفاده در دمای 70- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد.

برای ارزیابی پایداری واکسن به روش Accelerated Test، 3 ویال واکسن در حالت لیو فیلینز به مدت یک هفته در گرم‌خانه 37 درجه سانتی‌گراد و در شرایط بدون نور قرار داده شد. هم‌چنین 3 ویال در فریزر 20- درجه سانتی‌گراد قرار گرفت سپس واکسن‌ها

توسط 1 میلی‌لیتر آب مقطر، محلول شده و عیار آنها به روش میکروتیتراسیون و محاسبه $CCID_{50}$ اندازه‌گیری شد.

جهت بررسی پایداری واکسن در حالت محلول شده (Reconstituted)، ویال‌های واکسن لیو فیلینز در آب مقطر استریل به حالت محلول درآورده شده و به صورت جداگانه در دماهای 4، 25 و 37 درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. سپس به فاصله زمانی 4 ساعت از زمان محلول کردن (0، 4، 8، 12 و 16 ساعت پس از محلول کردن) نمونه برداری شد. نمونه‌های برداشت شده تا زمان اندازه‌گیری تیترو ویروس، در فریزر 70- درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند.

عیار سنجی به روش میکروتیتراسیون

جهت انجام آزمون عیار سنجی، پلیت کشت سلولی 96 خانه‌ای مورد استفاده قرار گرفت. به همه چاهک‌ها به میزان 50 میکرولیتر و در چاهک‌های کنترل 100 میکرولیتر از محیط DMEM (شرکت مرک) حاوی 2 درصد سرم گوساله اضافه شد. سپس 100 میکرولیتر سوسپانسیون سلولی Vero (2×10^5 سلول در هر میلی‌لیتر) و به میزان 50 میکرولیتر از رقت‌های سریالی ویروس (10^{-1} تا 10^{-5}) به چاهک‌ها اضافه شد. لازم به ذکر است که برای هر رقت 4 خانه از پلیت در نظر گرفته شد. چاهک‌های کنترل حاوی ویروس نبوده و به جای ویروس، 50 میکرولیتر محیط DMEM دارند. پس از آماده سازی پلیت، روی آن به وسیله چسب میکروپلیت پوشانده شده و درب آن بسته شد.

پلیت را در انکوباتور 37 درجه سانتی‌گراد حاوی 4-5 درصد دی‌اکسید کربن قرار داده و پس از گذشت 10 روز نتایج ایجاد CPE در چاهک‌ها ثبت گردید. برای محاسبه میزان ویروس عفونی باقی مانده در واکسن‌ها، $CCID_{50}$ با استفاده از فرمول کریر محاسبه شد:

$L - d = \text{Log}_{10} CCID_{50} = L$ = بیشترین غلظتی از ویروس که در تست به کار رفته است، d = فاصله لگاریتمی بین رقت‌ها و S = مجموع نسبت‌های مثبت.

در پایان با استفاده از نرم افزار آماری Sigma

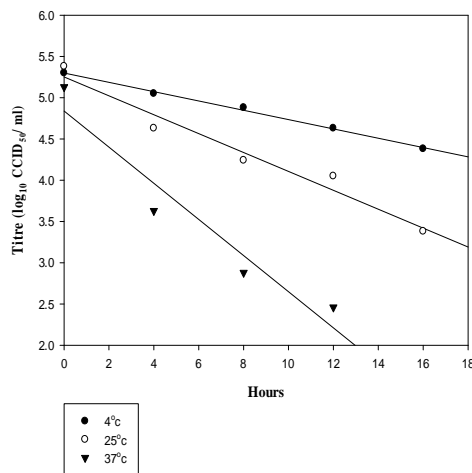
Plot نسخه 11 نتایج حاصل ارزیابی شد و با استفاده از

بر اساس معادله رگرسیونی حاصل از نتایج، مدت زمان کاهش تیترا واکسن به نصف مقدار اولیه برای واکسن محلول شده سرخک (سویه AIK-C) محاسبه شد که نشان دهنده میزان پایداری دمایی آن در دماهای مختلف می‌باشد (جدول 2).

جدول 1. نتایج تیتراسیون واکسن سرخک (AIK-C) پس از محلول سازی و نگهداری در دماهای 37°C، 25°C، 4°C

نگهداری واکسن در 37°C	نگهداری واکسن در 25°C	نگهداری واکسن در 4°C	ساعت پس از محلول کردن
5/13±0/14	5/38±0/38	5/3±0/25	0
3/63±0/29	4/63±0/38	5/05±0/25	4
2/88±0/38	4/24±0/29	4/88±0/14	8
2/46±0/29	4/05±0/25	4/63±0/14	12
اندازه گیری نشده	3/38±0/14	4/38±0/14	16

* میانگین تیترا 3 ویال به صورت $\log_{10} \text{CCID}_{50}/\text{ml}$ گزارش شده است

نمودار 1. نمودار رگرسیونی واکسن محلول شده سرخک (AIK-C) در دماهای 37°C، 25°C، 4°C

جدول 2. محاسبات رگرسیون خطی و محاسبه میزان افت تیترا واکسن سرخک (AIK-C) پس از محلول کردن

نیمه عمر (ساعت)	معادله رگرسیون	سرعت کاهش تیترا در ساعت	ضریب همبستگی (R)	دما (°C)
5/31	$y = 5/30 - 0/0565 x$	0/0565 log	0/998	4
2/61	$y = 5/252 - 0/115 x$	0/115 log	0/981	25
1/36	$y = 4/839 - 0/219 x$	0/219 log	0/963	37

روش رگرسیون خطی، سرعت کاهش تیترا واکسن و نیمه عمر محاسبه گردید.

یافته‌ها

میانگین مقدار رطوبت باقی مانده در واکسن لیوفیلیزه با استفاده از روش کارل فیشر، 2/8 درصد اندازه گیری شد.

نتایج بررسی تیترا ویروس در مرحله قبل و پس از لیوفیلیزاسیون نشان داد که در طول مرحله لیوفیلیزاسیون، تیترا ویروس موجود در واکسن به میزان $0/25 \log_{10} \text{CCID}_{50}$ کاهش می‌یابد.

عیار سنجی واکسن به روش آزمون تسریع شده

پس از نگهداری واکسن در دمای 37 درجه سانتی‌گراد به مدت یک هفته، تیترا آن به میزان $\log_{10} \text{CCID}_{50} 0/33$ کاهش یافت که از نظر استانداردهای سازمان بهداشت جهانی مطلوب است.

پایداری دمایی واکسن محلول شده

میزان باقیمانده ویروس عفونی موجود در واکسن در ساعات مختلف پس از محلول کردن، با محاسبه CCID_{50} ارزیابی شد (جدول 1). تیترا ویروس AIK-C موجود در واکسن سرخک در دماهای 4، 25 و 37 درجه سانتی‌گراد به ترتیب در مدت زمان 23، 10/8 و 3/8 ساعت به $3 \log_{10} \text{CCID}_{50} / \text{dose}$ کاهش یافت و براساس توصیه سازمان بهداشت جهانی فقط در طول زمان‌های ذکر شده استفاده از واکسن مجاز است.

نتایج حاصل نشان داد که سرعت کاهش تیترا ویروس در واکسن، پس از محلول کردن و نگهداری آن در سه دمای 4، 25 و 37 درجه سانتی‌گراد به ترتیب 0/0565، 0/115 و 0/219 در ساعت است (نمودار 1).

بحث

میزان کاهش تیترو ویروس در طول مراحل لیوفیلیزاسیون به عواملی مانند پایداری دمایی سوپه و کاربرد پایدارکننده وابسته است. تحقیقات قبلی نشان داده است که برای تولید واکسن حاوی سوپه ادمونستون، در طول مرحله لیوفیلیزاسیون افت تیترو در حدود 0/5 تا log 0/75 CCID₅₀/ml وجود داشته است (13) در حالی که، کاهش تیترو واکسن AIK-C در طول مرحله لیوفیلیزاسیون 0/25 است که نشان دهنده پایداری بیشتر واکسن حاوی سوپه AIK-C در طی مراحل لیوفیلیزاسیون یعنی سرما و خلاء است. البته متفاوت بودن برنامه لیوفیلیزاسیون و نوع پایدارکننده نیز در این اختلاف نتایج دخیل هستند.

ویروس سرخک به نور و دما حساس بوده و در اثر مواجهه با این عوامل به مرور عفونت‌زایی و پایداری خود را از دست می‌دهد (3). حساسیت این ویروس به دما به نحوی است که با افزایش دمای محیط، سرعت غیرفعال شدن ویروس افزایش می‌یابد (14). با توجه به این موضوع، جهت حفظ پایداری ویروس در واکسن، از روش خشک کردن در شرایط خلاء و سرما استفاده شد و تولید واکسن‌های لیوفیلیز سرخک رواج یافت (11). اما در مورد واکسن‌های لیوفیلیز چند نکته حائز اهمیت است. اول این که در جریان مراحل لیوفیلیزاسیون مقداری از ویروس‌های زنده غیر فعال می‌شوند و دوم این که جهت مصرف واکسن باید آن را توسط حلال مناسب محلول کرد که استفاده از واکسن‌های چند دوزی، عدم مصرف سریع و نگهداری پس از محلول کردن، باعث کاهش تدریجی تیترو ویروس موجود در واکسن می‌گردد (12).

نتایج بررسی سوپه وحشی سرخک نشان داده است که ویروس در محلول آبی و در دمای 37 درجه سانتی‌گراد طی 2 ساعت حدود 90 درصد از عفونت‌زایی خود را از دست می‌دهد (15). بلاک در سال 1959 بر روی پایداری سوپه ادمونستون تحقیقاتی را انجام داد. او در دو آزمایش به بررسی پایداری دمایی ویروس پرداخت که نتیجه یک آزمایش را با نیمه عمر 2 ساعت و سرعت کاهش

تیترو log 0/15 در ساعت در دمای 37 درجه سانتی‌گراد گزارش کرد اما نتیجه آزمایش دیگر متفاوت بود به نحوی که سرعت افت تیترو در این دما، log 0/3 در ساعت بود (14). اما در مطالعاتی که پس از آن صورت گرفت، سرعت کاهش عفونت‌زایی سوپه ادمونستون را در دمای 37 درجه سانتی‌گراد بیش از log 0/15 و نیمه عمر آن را کمتر از 2 ساعت عنوان کرده‌اند (16). نیمه عمر واکسن سوپه AIK-C نیز در دمای 37 درجه سانتی‌گراد کمتر از 2 ساعت می‌باشد با این وجود پایداری آن از سوپه ادمونستون بیشتر است.

همه مطالعات قبلی بر این نکته اتفاق نظر دارند که با افزایش دما سرعت غیرفعال شدن ویروس موجود در واکسن محلول شده زیادتر می‌شود (11، 13). پژوهش حاضر، نتیجه تحقیقات قبلی را تأیید می‌کند زیرا سرعت کاهش تیترو واکسن AIK-C در دماهای 4 درجه سانتی‌گراد، 25 درجه سانتی‌گراد و 37 درجه سانتی‌گراد به ترتیب حدود 0/05، 0/1 و log 0/2 در ساعت بود.

سوپه‌های واکسینال سرخک از نظر پایداری دمایی با هم تفاوت دارند (9). بر اساس تحقیقات انجام شده، میزان افت تیترو سوپه‌های ادمونستون، شوارتز و L16 پس از نگهداری به مدت یک هفته در دمای 37 درجه سانتی‌گراد به ترتیب 2، 1/6 و Log 1 گزارش شده است. هم چنین میزان کاهش تیترو واکسن‌های تجاری Mevilin-L، Attenuvax، Edmonston-Zagreb و Rimevax در این شرایط به ترتیب 0/7، 1/7، 0 و Log 0/78 ذکر گردیده است (4) در حالی که میزان افت تیترو واکسن حاوی سوپه AIK-C حدود 0/33 می‌باشد که نسبت به واکسن‌های ذکر شده کاهش تیترو کمتری را نشان می‌دهد. بنابراین واکسن AIK-C در مقایسه با واکسن‌های تجاری ذکر شده، در دمای 37 درجه سانتی‌گراد نیمه عمر بیشتری داشته و پایدارتر است.

در معدود گزارشاتی که در زمینه پایداری دمایی واکسن‌های سرخک پس از محلول شدن آنها وجود دارد پایداری سوپه لنینگراد در دماهای 4، 25 و 37 درجه سانتی‌گراد (در حالت محلول شده) به ترتیب 16، 24 و 7

تشکر و قدردانی

این مقاله، حاصل نتایج بخشی از پایان نامه دوره کارشناسی ارشد ویروس شناسی پزشکی با عنوان بررسی اثر دو پایدارکننده حاوی TD و SSG بر پایداری دمایی واکسن سرخک است که در موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی به انجام رسیده است. بدین وسیله از زحمات ریاست و همه همکاران محترم بخش واکسن های ویروسی پزشکی موسسه رازی تشکر و قدردانی می نمایم.

منابع

1. Dabbagh A, Gacic-Dobo M, Simons E, Featherstone D, Strebel P, Okwo-Bele J, et al. Global measles mortality, 2000–2008. *MMWR Morb Mortal Wkly Rep.* 2009;58:1321-6.
2. WHO. Programmatic Feasibility of Measles Elimination. World Health Organization Eastern Mediterranean Region. June 2010. Available from: http://www.who.int/immunization/sage/EMRO_Programmatic_feasibility_measles_elimination_2010_final.pdf.
3. Plotkin S, Orenstein W, Offit P. *Vaccines* Saunders. Philadelphia, PA. 2008.
4. Ohtake S, Martin RA, Yee L, Chen D, Kristensen DD, Lechuga-Ballesteros D, et al. Heat-stable measles vaccine produced by spray drying. *Vaccine.* 2010;28(5):1275-84.
5. Shahkarami M, Taqavian M, Shafiyi A, Alirezaie B, Esna-ashari F, Soleimani S, et al. Investigation of the Relationship between the Residual Moisture and Thermal Stability of Lyophilized MMR Vaccine. *Iranian Journal of virology.* 2010; 3(1): 22-5.
6. Kissmann J, Ausar SF, Rudolph A, Braun C, Cape SP, Sievers RE, et al. Stabilization of measles virus for vaccine formulation. *Hum Vaccin.* 2008;4(5):350-9.
7. Griffin DE, Oldstone MBA. *Measles: pathogenesis and control*: Springer Verlag; 2008.
8. Makino S. Development and characteristics of live AIK-C measles virus vaccine: a brief report. *Review of Infectious Diseases.* 1983; 5(3): 504.

ساعت ذکر شده است (17). براساس تحقیق صورت گرفته بر روی سویه بکن کام، بعد از محلول کردن واکسن لیوفیلیز و نگهداری در دماهای 28 درجه سانتی گراد، 36/5 درجه سانتی گراد و 45 درجه سانتی گراد به ترتیب در مدت 7 ساعت، 3 ساعت و کمتر از یک ساعت، افت تیتري در حدود $1 \log_{10} \text{CCID}_{50}/\text{dose}$ وجود دارد (9). اما نتایج تحقیق حاضر نشان می دهد که میزان کاهش تیتري ذکر شده در دو دمای 25 و 37 درجه سانتی گراد برای سویه AIK-C به ترتیب 16 و 7/30 ساعت است که مشخص کننده پایداری بیشتر سویه AIK-C نسبت به سویه بکن کام است. همچنین افت تیتري سویه موراتن در دمای 37 درجه سانتی گراد در مدت 7 ساعت پس از محلول کردن $2 \log$ است (18) که سویه AIK-C نیز دارای افت تیتري مشابهی در دمای ذکر شده می باشد.

با توجه به استفاده از سلول های Vero و پاساژهای مکرر، یکی از محدودیت های تحقیق حاضر تفاوت احتمالی نتایج تیتراسیون در روزهای کاری متفاوت بود. برای رفع این محدودیت از راهکارهایی استفاده شد: که شامل موارد ذیل بوده است. سعی بر آن بود تا از پاساژ سلولی یکسان برای انجام تیتراسیون در روزهای مختلف کاری استفاده شود. در کنار تیتراسیون نمونه های مورد آزمایش در هر روز کاری، از واکسن با تیتري مشخص به عنوان استاندارد داخلی جهت اطمینان از صحت نتایج استفاده شد. و هم چنین برای هر آزمایش 3 ویال به صورت جداگانه و در روزهای مختلف تیتري شد و نتایج به صورت میانگین گزارش گردید.

نتیجه گیری

واکسن لیوفیلیز حاوی سویه AIK-C در مقایسه با سویه های ادمونستون B، شوارتز و لنینگراد پایداری بیشتری داشت. همچنین این واکسن در حالت محلول شده نسبت به سویه های بکن کام، ادمونستون و لنینگراد نیمه عمر بیشتری داشته و از پایداری دمایی بالاتری برخوردار است در حالی که در دمای 37 درجه سانتی گراد میزان پایداری مشابه سویه موراتن را دارد، بنابر این می تواند از اثر بخشی بیشتری در مقایسه با واکسن های مشابه خارجی برخوردار باشد.

9. deRizzo E, Pereira CA, Fang FL, Takata CS, Tenório EC, Pral MM, Mendes IF, Gallina NM. Photosensitivity and stability of freeze-dried and/or reconstituted measles vaccines (Biken CAM-70 strain). *Rev Saude Publica*. 1990; 24(1): 51-9.
10. Mirchamsy H, Shafyi A, Nazari P, Ashtiani M, Sassani A. Evaluation of live attenuated measles vaccines prepared in human diploid cells for reimmunization. *Epidemiology and infection London, New York NY*. 1988; 101(2): 437-43.
11. Galazka A, Milstien J, Zaffran M. *Thermostability of Vaccines: Global Programme for Vaccines and Immunization*. World Health Organization Geneva. 1998.
12. Arya SC, Agarwal N. Efficacy of measles vaccine interlinked with potency and storage. *Acta tropica*. 2004;90(2):223-5.
13. Goldner H, Buynak E, Hilleman M. Infectivity Stability of Live Measles-Virus Vaccine. *Archives of Pediatrics and Adolescent Medicine*. 1962;103(3):440.
14. Black FL. Growth and stability of measles virus. *Virology*. 1959;7(2):184-92.
15. Rapp F, Butel JS, Wallis C. Protection of measles virus by sulfate ions against thermal inactivation. *Journal of bacteriology*. 1965; 90(1): 132-5.
16. Musser SJ, Underwood GE, Weed SD, Ossewaarde J. Studies on measles virus. *The Journal of Immunology*. 1960;85(3):292.
17. Melnick J. Thermostability of poliovirus and measles vaccines. *Developments in biological standardization*. 1996; 87:155.
18. Klamm H, Pollex G, Henning U. Thermal inactivation of different measles virus strains. *Acta virologica*. 1991;35(2):200-2.

Archive of SID